

Протокол

№

гр. София, 04.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6129** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Е. С. С. – редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, се явява лично и с адв. Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА СДВР – редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

СВИДЕТЕЛЯТ С. С. П. – редовно призована, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ И. Д. М. – редовно призован, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Й. П. Г. – нередовно призован, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Д. Г. П. – нередовно призован, се явява лично.

В ЗАЛАТА се явяват Д. С. и Б. Б..

АДВ. Г. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

В предходно съдебно заседание е допуснал разпит на четирима свидетели при режим на призоваване и двама свидетели при режим на довеждане.

С оглед явяването на същите намира, че не са налице пречки за изслушването им.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетелите по представените от тях лични карти.

С. С. П. – 39 г., без дела и родство със страните, предупреждена за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

И. Д. М. – 39 г., без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

Й. П. Г. – 31 г., без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

Д. Г. П. – 31 г., без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

Д. С. С. – 48 г., без дела и родство със страните, съпруга на жалбоподателя, предупредена за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

Б. М. Б. – 55 г., без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свид. Д. С..

СВИД. С. – Не съм участвала в конфликти със съседите. Имаше в края на м. януари 2021 г. конфликт. Ние със съпруга ми бяхме на гости в съседен блок и синът ми, който е на 24 г. и учи в Германия се беше прибрал в България, понеже бяха ваканция и трябваше да се подготвя за изпитите, които предстоят и си беше в къщи тази вечер. Обади ми се и каза, че в апартамента под нас става страхотен скандал с пиански викове, чувал е чупене на някакви съдове и е било страшно, което му е пречело да учи. В един момент на входната врата започва чукане и става някакъв скандал за някакви течове от нас. Тази жена, с която той живее не съм я виждала никога. Явно тя му е разказвала нещо. Съседът е бил пиан и е искал да влезе и да се разправя. Синът ми е казал да дойде утре като сме си в къщи ние. Започва втори път същото блъскане по вратата и тогава синът ни се обади. Същата вечер ние дойдохме и звъняхме на тяхната врата да видим какво става. Тогава започна отвътре да се вика „събрахте ли се бе мишки“ и се чуваха някакви удари. Не ни отвориха когато позвънихме. Ние дойдохме от входа и се качихме с нашия приятел Б. да видим какъв е случаят. Синът ни го преживя страшно и беше шокиран. Буквално след 3 минути дойде полиция. Ние още не знаехме какво се случва. Дойде първият екип от полицията, който вероятно е извикан от семейството. Полицая Д. ни избута към асансьора и беше много агресивен към нас. Искеше някаква провокация, като се приближаваше към мен и към Б. много близо и ни викаше „Вие пиани ли сте, пиани ли сте карали“. Ние не знаехме какво се случва. През цялото това време съседът не се показва. След това дойде втори екип, който не знаем от кой е повикан. Моят съпруг слезе да им обясни. С. и нейната майка са идвали и друг път в къщи и са влизали в къщи като отворя вратата, даже бяха ми издрали ръцете, търсят някакви саморазправи непрекъснато. Непрекъснато се сипеха някакви обиди към мен. Аз не разрешавам проблеми с агресия. Ако има някъде проблем с течове трябва да се подаде жалба към застраховател например. Синът ми каза, че не се е къпал, за да има течове. Не взеха проба за алкохол на никой от нас. Непрекъснато С. и нейната майка лъжесвидетелстват, че мъжът ми е бил с оръжие и ги е заплашвал. Няма такова нещо. Той работи в полицията от 30 години. Никаква агресия не е имало от страна на съпруга ми. Той слезе долу при полицаите като искаше да им обясни какво се случва. Взеха ни личните карти. По никакъв начин съпругът ми не е влизал в саморазправа със служителите от първия екип, който дойде. Той постъпи с нас като престъпници, избута ни, не ни даде нищо да говорим. Отидох да пусна жалба в 04 РУ, където бях посрещната много лошо от дежурната, като ми заяви, че няма да ми даде да говоря нищо. Първият екип полицаи пристигна буквално за 3 минути. Докато се качихме на горния етаж да позвъним за да видим какво става

екипът вече се качваше към нас.

АДВ. Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата като му върна личната карта.

ПРИСТЪПВА към разпит на свид. Б. Б..

СВИД. Б. – Познавам С.. Бивши колеги сме. Завършили сме училището в П.. След това сме приятели и комшии. Бяхме с Е. и жена му Д. и с моята приятелка на гости в наш друг приятел, който живее на 300 м от нас. Може би към 12 ч. синът на Д. и Е. се обади на майка си по телефона изключително притеснен, че в долния апартамент се случва нещо - крясъци, трошене на стъклени предмети и каза, че на неговата врата се блъска с викове „къде е полицаия, ще ви избия“. Ние с Д. и Е. си тръгнахме към къщи да видим какво става. Може би след 3-4 минути бяхме там. Показа се синът на Д. и Е. и каза, че най-вероятно е съседът отдолу, защото е казал, че нещо му тече. Е. и Д. звъннаха на съседа на долния етаж. В същото време започна да се блъска по вратата с крясъци „Мишки, събрахте ли се, ако дойда ще ви избия“. Аз седях до асансьора, Е. и Д. бяха до мен срещу стълбите и буквално след минути се качиха двама полицаи. Буквално изблъскаха Е. към асансьора. Той каза на единия „колега съм, знам, че живееш отсреща, съседи сме“. Единият колега застана много близо до него лице в лице, малко предизвикателно, като че ли търсеше някаква конфронтация. Жена му започна да разказва какво се е случило. От вътрешната страна на вратата продължаваше да се вика. В същото време дойде още един екип от двама полицаи, които се познават с Е. С.. Не зная кой е извикал екипите на полицията. Е. се видя с втория екип, който се качи, явно се познава с тях и слезе долу. Останахме аз и Д. на етаж. Господинът отвори вратата и си даде личната карта. Доколкото си спомням единият полицаи каза, че сме били заплашвали с оръжие господина. Д. няма оръжие. Нас ни провериха и се видя, че не носим оръжие. Когато господинът отвори вратата отвътре ми замириша на алкохол и на трева. Д. попита няма ли да проверят господина, тъй като е много агресивен. Аз съм бил служител на С.. Събраха ни полицаите личните карти и останахме на място. След това дойде групата за оглед и ни написаха предупредителни протоколи на мен и Д. да не влизаме с хората във физически контакти. Долу имаше и линейка. Доколкото разбрах след това Д. е отишла в 04 РУ и е написала жалба във връзка със събитието. Не съм чул да е имало обиди от страна на Е.. Единствено го чух да казва, че е колега, да видят за какво става въпрос и да оправят нещата. Полицаят буквално го избута към вратата. Когато има заплахи към орган на реда той има право да употреби помощни средства за задържане. На площадката когато бяха двамата полицаи чух да казват, че Е. ги е заплашвал, а Е. през цялото време беше долу.

АДВ. Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата като му върна личната карта.

ПРИСТЪПВА към разпит на свид. С. П..

СВИД. П. – Нямам никаква представа за какво е делото. Познавам Е. С., съсед ни е, живеем в един блок може би вече 12 години. Той живее точно над нашия апартамент. Апартаментът е на майка ми, живеем там с децата ми. Откакто сме там не си говорим със семейството на Е.. Когато купихме апартамента още тогава имаше още едно петно мокро и влажно в коридора. Преди да купим апартамента са правили ремонт и имаше някакъв теч от тях. Предлагала съм им пари да им дадем да си оправят теча, като мислехме, че са млади хора и може да се разберем съвсем нормално. Категорично отговорът беше, че не е от тях този теч. Викали сме човек с термокамера за да провери

откъде е теча. Нищо не се случи с добро. При всеки теч цялата баня се наводняваше отгоре. Всяко лято правя ремонт, защото от целия таван капе вода върху голямата ми дъщеря, която по това време беше малка. Човекът, който идва установи, че фугите не са му запълнени нещо. Имам като документ това нещо. Не постигнахме съгласие с Е., казах му, молих го, казах му, че е от него. Те буквално крещат и викат с жена му, изпадат в истерия. Дори те посягаха на майка ми и на баща ми. Имаше жалба даже в РУ. Мислех, че с времето ще си промени мнението и ще направи ремонт. Миналата зима и лятото живеех извън С. заради епидемията. Тогава бях бременна и се прибрахме една вечер в къщи и си говорехме с мъжът ми какво да направим с този теч. Мъжът ми се качи горе и почука на вратата. Тогава синът му каза отвътре „Ей сега ще се обадя на баща ми и ще ти ебе майката“. Аз ги познавам с жена му и се обадох на полицията още веднага и точно 5 минути след това дойдоха тримата – жена му, той и още един господин, който беше в залата преди мен. Крещяха, още от балкона ги чух, „ей сега ви пребих“. Моят съпруг не познава жалбоподателя, той ми е втори съпруг. Тогава му казах да не отваря вратата. И тримата бяха много пияни, започнаха да блъскат на вратата, имаше заплахи, че ще ни убият. Дойде полиция много бързо и оттам нататък вече не знам какво се е случило отвън. Когато чукаха на вратата не им казах да не блъскат, а направо извиках полиция. Не съм водила дело срещу тях за този случай, защото това е много глупаво, за един ремонт не си струва да стават такива неща. Когато дойдоха полицаите ние отворихме вратата. Доста полицаи бяха дошли, две патрулки. Дойде и шефът на района. Първата патрулка явно не е могла да задържи Е., тогава дойде и втора. Въпросната вечер от къщата до апартамента пътувахме с кола, която шофираше мъжът ми. Мъжът ми може би си е сипал когато се прибрахме около 50 г ракия, нищо повече. Когато се прибрахме в апартамента имаше пак теч. Апартаментът е на майка ми, сега аз живея там с децата. Тогава майка ми не беше там. Седнахме да вечеряме, говорихме си да видим как да ги накараме да направят ремонт. Тогава той реши да се качи горе да говори с тях. Аз му казах да не се качва, защото като знам какви са, знаех какво ще стане. Аз седях долу на вратата. Той като се качи позвъни, не е чукал по вратата. На 112 се обадох след като чух отвътре синът на господина какво каза и разговора, който проведе с баща си. Чух го когато се обади на баща си и какво му казва. Той беше вътре тогава. Когато се обадох на 112 казах ако може по-бързо да дойде полиция, защото съседите от горния етаж блъскат по вратата, заплашват ни с убийство, бях доста изплашена, защото знам, че е агресивен, жена му също. Преди да се кача не е имало конфликт между мен и съпругът ми. Когато пристигна Е. бяхме в кухнята. Когато той блъскаше по вратата седях в коридора и чаках да видя какво ще се случи. Полицаите дойдоха доста бързо. Съпругът ми не е употребил агресия към тях. Той искаше да излезе, но аз не му разреших. Гледах през шпионката какво се случи. Е. буташе полицаите с ръце. Имаше псувни, жена му със сигурност използваше отвратителни думи. Те му казаха, че е полицай, че ще има неприятности. Е. имаше оръжие, заплаши ме, че ще ни убие. Не съм видяла оръжието. Само веднъж се обадох на 112. Входът се заключва с чип. Аз отворих на полицаите. Мисля, че им хвърлих ключ. Не съм сигурна точно. Нямаме домофон.

АДВ. Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата като му върна личната карта.

ПРИСТЪПВА към разпит на свид. М..

СВИД. М. – Не познавам Е.. Знам, че е съсед, само съм го виждал, лично не го

познавам. Нямам никакви отношения с него. Близо от 1 г. и 8 месеца живея там, но не непрекъснато. Там сме и в моя дом също. Помня последния конфликт с Е. и семейството му. Прибрахме се от село и със самото влизане видях в коридора как цялата мазилка е започнала да пада. Отидох при въпросния господин С., позвъних на вратата, но явно звънецът не е работил и почуках. Отвори синът му и аз му казах да извика баща си да говоря с него. Тогава той каза „Ей сега ще го извикам и ще ви ебе майката“. Аз се прибрах и си говорехме с жена ми. След половин час някъде чух викове на вратата „Ей сега ще ви убия“, всякакви заплахи. Беше някъде към 12 ч. вечерта. Прибрахме се някъде към 8-9 ч. При съседите се качих към 22 ч. някъде. Аз исках да говоря с господина, защото този конфликт е от много години. Мазилка пада върху децата. Аз исках ако трябва да му дам пари да направи ремонт. Не съм търсил никакво съдействие от никого и не съм се оплаквал на никой. Срещу него има много жалби в 04 РУ от години. Заплашвал е жена ми и майка ѝ с оръжие от години. Ние бяхме вътре, дойдоха полицаите, продължиха се виковете. Ние не сме имали контакт със съседите. Двама от полицаите влязоха при нас в кухнята и започнахме да си говорим с тях. Не знам какво е станало през това време отвън. Подписахме документ да не се разправяме и това беше. Извикахме линейка, защото жена ми беше бременна и се страхувахме да не загуби бебето. Когато се прибрахме имаше теч в коридора и беше паднала мазилка. Седнахме да си говорим с жена ми и аз тогава реших да отида при този човек да го попитам. Аз се качих сам горе, жена ми остана в нашия апартамент. Жена ми извика полиция, защото те дойдоха и започнаха да ритат по вратата. Извика полиция когато започнаха да ритат вратата. Аз не знам какво става навън. Бях пил тогава 1-2 ракии. Не съм се опитвал да се саморазправям със сина на С..

АДВ. Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата като му върна личната карта.

ПРИСТЪПИ към разпит на свид. Г..

СВИД. Г. – Работа в 04 РУ на СДВР. Помня, че ходихме на някакъв сигнал, но не си спомням много добре за какво става въпрос. Видях единия господин отвън и като физиономия го познах. Спомням си, че имаше някакъв инцидент с колегата.

СЪДЪТ предявява на свидетеля докладна записка на л. 33 от делото.

СВИД. Г. – Спомних си случая. С колегата Д. П. посетихме адреса на 2-3 етаж, в докладната пише къде е било самото действие. Имаше двама мъже и една жена, които бяха на стълбите. Въпросният господин Е. С., който сме записали в докладната изглеждаше по своите действия, че е употребил алкохол, държеше се грубо спрямо нас, залиташе, миришеше на алкохол, но не сме му взели проба за алкохол. Не сме го тествали, но предполагам, че е употребил алкохол. Той казваше, че е колега и че може сам да си реши проблема, който се е случил там. Ние многократно се опитахме да го успокоим и да ни каже какво е станало. Може би от това, че му казахме да се успокои да ни каже какво става той продължаваше да се държи грубо, казваше „какво правите вие тук“. Тогава повикахме и други колеги, защото господина се държеше

арогантно и грубо спрямо нас и да се защитим и ние. Той се опитваше вербално да стигне до колегата, но неговата съпруга заставаше между тях и предпази колегата. Той казваше, че познава въпросния колега, знае къде живее. Имаме право да задържим лице, което нарушава обществения ред, което е извършило престъпление, което няма документ за самоличност, лице което застрашава собствения си живот и живота на околните. Е. С. се опитваше да се доближи до колегата. Не мога да кажа ако е стигнал до колегата какво е могло да се случи. Не бих казал, че е казал обидни думи, колкото от думите „познавам те, знам къде живееш“ изпитвахме заплаха. Извикахме втория патрул, защото лицето С. се държеше агресивно и се опитваше да се доближи до колегата и като имаше повече колеги той да се успокои. Имахме и оръжие, иммахме и белезници. Опитвахме се да разберем какво се случва. Не си спомням дали сме му искали да се легитимира като колега. Без значение дали е наш колега или не ние бихме постъпили по един и същ начин. Доколкото си спомням синът на въпросния Е. живее над неговите съседи, които са пуснали сигнал. Скандалът е бил затова, че от банята на горния етаж се е наводнил техния апартамент. Съседът, който беше пуснал сигнал също беше употребил алкохол. Двамата с Е. се опитваха да се карат по някакъв начин. Случва се да има такива сигнали по време на дежурство и да има агресия. Колегите, които дойдоха не задържаха Е. С.. След като те дойдоха разбрахме вече какъв е бил случая. Е. С. само каза „какво правите вие тук, оставете, аз ще се оправя“. Колегата беше по-близо до него и може би затова към него имаше по-агресивно поведение. Мисля, че колегата се държеше доста професионално с това, че запази някакво самообладание заради това, че той му каза, че знае къде живее. СЪДЪТ освободи свидетеля от залата като му върна личната карта.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля П.:

СВИДЕТЕЛЯТ – Работя в 04 РУ на СДВР. Там работех и в началото на годината. Спомням си за сигнал по който ни извикаха и при пристигане там имаше наш колега полицаи. Отидохме на адреса и втората свидетелка, която разпитахте ни хвърли ключ през прозореца. Когато се качихме на 3 етаж пред вратата заварихме двама мъже и една жена, единият от мъжете тропаше по вратата на горния етаж. Не знаехме, че единият от тях е колега. Когато попитахме какво става той се насочи към мен и се държеше

доста агресивно. Ние се качихме пеша, не с асансьора. Тогава вече имаше втори сигнал, че положението става напечено, щели да се бият. Поискахме документи на по-късен етап след като потърсихме съдействие на други колеги, защото нещата тръгнаха към саморазправа от въпросния колега и съпругата му. Той беше доста афектиран. Той също беше в доста нетрезво състояние. Афектът беше първо към мен, след това с другото семейство. Към мен имаше закани, като каза, че знае къде живея. Колегата беше застанал между нас и му препречваше пътя. Лицето се успокои след като аз потърсих съдействие от други колеги и те дойдоха. Мисля, че аз им отворих или съм им хвърлил ключа. Другите колеги познаваха въпросния колега и го успокояваха. След известно време се опитахме да разберем какъв е проблема и за какво сме извикани ние на адреса. По-късно говорихме със семейството, което беше подало сигнала. Единият от другите колеги, които после дойдоха влезе вътре да разговаря с тях. Аз останах на площадката пред апартамента с моя колега, с другия колега от втория екип, със съпругата на Е. и техния приятел. Мисля, че Е. вече беше слязъл долу. Освен двата автопатрула дойдоха още полицаи. Това не е първия сигнал на който ходим и се случва някой да ни заплашва. Когато някой отправя закани към нас имаме право да го задържим. Може би след това разбрах, че това е грешка като проявих компромис. Той се опитваше да се приближи към мен, псуваше ме и ме заплашваше, опитваше се да прояви физическа саморазправа. Аз извиках втория патрул. Влязох в апартамента на другото семейство за малко. Дамата беше видимо доста бременна, а нейният приятел беше доста употребил алкохол и той беше афектиран. Докато бяхме още на адреса господинът, който беше вътре се опитваше да излезе на скандал на площадката. Имаше подклаждане на огъня, ако мога така да се изразя, от страна на съпругата на Е..

АДВ. Г. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля като му върна личната карта.

АДВ. Г. – Нямам повече искания по доказателствата.

С оглед изявленията на страните в днешно съдебно заседание и като намери спора за изяснен от фактическа страна, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Г. – Моля да уважите жалбата. Моля да ми дадете възможност за писмени бележки. Моля да ни присъдите разноски съгласно представените доказателства.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. Г. да депозира писмени бележки по съществото на спора в 14-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17.00 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: